

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1576/06
13.12.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastaljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tužene Republike Srbije - Prvog opštinskog suda u Beogradu, čiji je zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac iz Beograda, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.I br.1630/06 od 24.5.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 13.12.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.I br.1630/06 od 24.5.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Drugog opštinskog suda u Beogradu P.1.br.385/05 od 17.1.2006. godine odbačena je tužba tužioca kao nedozvoljena.

Pravosnažnim rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž.I br.1630/06 od 24.5.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđeno rešenje Drugog opštinskog suda u Beogradu P.1.br.385/05 od 17.1.2006. godine.

Protiv navedenog drugostepenog rešenja tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

Ispitujući osnovanost izjavljene revizije u smislu odredbe člana 399. u vezi člana 412. stav 5. ZPP-a koji se primenjuje u ovom revizijskom postupku na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana. Obzirom da donošenjem pobijanog rešenja nije učinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP-a na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak bitna povreda iz tačke 12. citirane zakonske odredbe na koju tužilac ukazuje u reviziji jer obrazloženje pobijanog rešenja sadrži jasne i neprotivrečne razloge o bitnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je tužbom podnetom u ovom parničnom postupku dana 16.11.2000. godine tražio da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog Su.br.37/00-3 od 18.9.2000. godine kojim mu je prestao radni odnos. Na to rešenje tužilac je podneo prigovor zaveden kod tuženog dana 18.10.2000. godine pod br. Su.430/00, koji je povukao podneskom od 25.10.2000. godine.

Na bazi utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su izveli pravilan materijalno pravni zaključak o nedopuštenosti tužbe. Stoga što tužilac povlačenjem prigovora protiv pobijanog rešenja tuženog nije ostvario internu pravnu zaštitu svojih prava zaposlenog u državnom organu, odnosno postavljenog lica u drugostepenom postupku i rokovima propisanim odredbom člana 71. Zakona o radnim odnosima u državnim organima ("Službeni glasnik RS", br.48/91 sa izmenama i dopunama u brojevima: 66/91, 49/99, 34/01, 39/02 i 49/05). Konsekventno tome, pobijani akt tuženog je postao konačan i pravosnažan pa tužilac u ovakvom radno pravnom sporu nema pravo na sudsku zaštitu. Obzirom da oceni zakonitosti podleže samo konačna odluka o pravima i obavezama iz radnog odnosa.

Netačan je revidentov navod da je prvostepeni sud prevazišao činjeničnu bazu iz prvostepene odluke jer ovoj nedostaje utvrđenje relevantne činjenice da je on povukao prigovor i da je time učinjena bitna povreda odredbe člana 369. u vezi člana 361. stav 1. ZPP-a u postupku pred drugostepenim sudom. Obzirom da razlozi obrazloženja prvostepene odluke nedvosmisleno sadrže činjenično utvrđenje upravo te relevantne činjenice. Sledom toga je netačan i neosnovan revidentov navod da je prvostepeni sud odbacio njegovu tužbu sa razloga što on nije izvršio doplatu naknade za grafološko veštačenje.

Preostalim navodima svoje revizije tužilac polemiše sa razlozima činjeničnog utvrđenja navedene relevantne činjenice zasnovanim po njemu, na pogrešnoj oceni okolnosti što nije uplatio doplatu predujma za određeno grafološko veštačenje. Time tužilac ustvari neuspešno prurušava činjenična pitanja u apostrofiranu bitnu povredu odredbe parničnog postupka koje nema. Obzirom da se time napada činjenično stanje kao pogrešno i nepotpuno utvrđeno, sa kog razloga se revizija ne može izjaviti u smislu člana 398. stav 2. ZPP-a.

Sa svih izloženih razloga, Vrhovni sud je primenom člana 405. stav 1. u vezi člana 412. stav 5. i 491. stav 1. ZPP-a odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd